

Republika Srbija
VRHOVNI SUD SRBIJE
Kž I 539/05
19.10.2005. godina
Beograd

U IME NARODA

Vrhovni sud Srbije u Beogradu, u veću sastavljenom od sudija: Dragomira Milojevića, predsednika veća, Predraga Gligorijevića, Miroslava Cvetkovića, Dragana Jocića i Zorana Tatalovića, članova veća, sa savetnikom suda Zoranom Popovićem, zapisničarem, u krivičnom predmetu optuženog **AA i dr.**, zbog krivičnog dela težak slučaj razbojništva iz člana 169. stav 1. u vezi člana 168. stav 2. i 1. Krivičnog zakona Republike Srbije i dr., rešavajući o žalbama optuženih **BB** i **VV**, njihovih branilaca i branilaca optuženih **AA** i **GG**, izjavljenim protiv presude Okružnog suda u Novom Sadu K.130/04 od 28.10.2004. godine, na sednici veća održanoj, u smislu člana 375. Zakonika o krivičnom postupku, u prisustvu optuženih **BB**, **VV**, **GG** i njihovih branilaca, dana 19.10.2005. godine, doneo je

P R E S U D U

I Žalbe optuženih **BB**, **VV**, njihovih branilaca i branioca optuženog **GG**, se delimično **UVAŽAVAJU** i presuda Okružnog suda u Novom Sadu K.130/04 od 28.10.2004. godine, **PREINAČAVA**, samo u pogledu odluka o kaznama, tako, što Vrhovni sud, primenom člana 42. i 43. Osnovnog krivičnog zakona, optuženom **BB**, za krivično delo teškog slučaja razbojništva iz člana 169. stav 1. u vezi člana 168. stav 2. i 1. Krivičnog zakona Republike Srbije, utvrđuje kaznu zatvora u trajanju, od 6 (šest) godina i 6 (šest) meseci i za krivično delo neovlašćenog nošenja vatrenog oružja iz člana 33. stav 1. Zakona o oružju i municiji Republike Srbije, kaznu zatvora u trajanju, od 8 (osam) meseci, a optuženom **VV**, za krivično delo teškog slučaja razbojništva iz člana 169. stav 1. u vezi člana 168. stav 2. i 1. Krivičnog zakona Republike Srbije, kaznu zatvora u trajanju, od 6 (šest) godina i za krivično delo neovlašćenog držanja i nošenja vatrenog oružja, eksplozivnih materija i municije iz člana 33. stav 3. u vezi stava 2. i 1. Zakona o oružju i municiji Republike Srbije, uzima kao utvrđenu kaznu zatvora u trajanju, od 3 (tri) godine i za krivično delo neovlašćenog držanja opojnih droga iz člana 245. stav 3. Osnovnog krivičnog zakona, kaznu zatvora u trajanju, od 6 (šest) meseci, pa ih **OSUĐUJE**, primenom člana 48. Osnovnog krivičnog zakona, na jedinstvene kazne zatvora i to: optuženog **BB**, u trajanju, od 7 (sedam) godina i optuženog **VV**, u trajanju, od 8 (osam) godina, a optuženog **GG**, zbog krivičnog dela prikrivanja iz člana 184. stav 1. Krivičnog zakona Republike Srbije, za koje je prvostepenom presudom oglašen krivim, na kaznu zatvora u trajanju, od 6 (šest) meseci, u koje kazne se optuženima uračunava vreme provedeno u pritvoru i to: **BB** i **VV**, od 30.10.2003. godine, a optuženom **GG**, od 30.10. do 30.12.2003. godine.

II Žalbe branilaca optuženog **AA** i u preostalom delu žalbe optuženog **BB** i njegovog branioca se **ODBIJAJU**, kao neosnovane i prvostepena presuda u nepreinačenom delu, **POTVRĐUJE**.

O b r a z l o ž e n j e

Navedenom presudom, oglašeni su krivim i to:

-optuženi **AA**, zbog krivičnog dela iz člana 169. stav 1. u vezi člana 168. stav 2. u vezi stava 1. KZ RS, za koje mu je utvrđena kazna zatvora u trajanju, od deset godina i krivičnog dela iz člana 33. stav 3. u vezi stava 2. i 1. ZOOM, za koje mu je utvrđena kazna zatvora u trajanju, od tri godine, pa je osuđen, na jedinstvenu kaznu zatvora u trajanju, od dvanaest godina;

-optuženi **BB**, zbog krivičnog dela iz člana 169. stav 1. u vezi člana 168. stav 2. u vezi stava 1. KZ RS, za koje mu je utvrđena kazna zatvora u trajanju, od sedam godina i šest meseci i krivičnog dela iz člana 33. stav 1. ZOOM, za koje mu je utvrđena kazna zatvora u trajanju, od jedne godine, pa je osuđen, na jedinstvenu kaznu zatvora u trajanju, od osam godina;

-optuženi **VV**, zbog krivičnog dela iz člana 169. stav 1. u vezi člana 168. stav 2. u vezi stava 1. KZ RS, za koje mu je utvrđena kazna zatvora u trajanju, od sedam godina, krivičnog dela iz člana 33. stav 3. u vezi stava 2. i 1. ZOOM, za koje mu je utvrđena kazna zatvora u trajanju, od tri godine i krivičnog dela iz člana 245. stav 3. OKZ, za koje mu

je utvrđena kazna zatvora u trajanju, od šest meseci, pa je osuđen, na jedinstvenu kaznu zatvora u trajanju, od devet godina i

-optuženi **GG**, zbog krivičnog dela iz člana 184. stav 1. KZ RS, za koje je osuđen, na kaznu zatvora u trajanju, od jedne godine i šest meseci.

U izrečene kazne, optuženima je uračunato vreme provedeno u pritvoru.

Na osnovu člana 206. ZKP, optuženi su, osim optuženog GG, obavezani, da solidarno ĐĐ, isplate iznos, od 837.890,00 dinara, a optuženi GG, iznos, od 30.000,00 dinara, dok je oštećeni DD, sa imovinsko-pravnim zahtevom u iznosu, od 31.524,75 dinara, upućen na parnicu.

Od optuženih AA i VV, na osnovu člana 69. OKZ, oduzeto je vatreno oružje i municija.

Od optuženog VV, na osnovu člana 245. stav 5. OKZ, oduzeta je opojna droga marihuana.

Optuženi su obavezani, da sudu plate troškove krivičnog postupka u iznosu, od 39.000,00 dinara i paušal, svaki u iznosu, od po 5.000,00 dinara

Protiv ove presude blagovremeno su izjavili žalbe:

-branilac optuženog AA, advokat AB, prvostepenu presudu pobija, zbog bitne povrede odredaba krivičnog postupka, pogrešno i nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja i odluke o kazni, sa predlogom, da se pobijana presuda ukine i predmet vrati prvostepenom sudu na ponovno suđenje, ili da se preinači, tako, da se optuženom izrekne blaža kazna;

-branilac optuženog AA, advokat AV, prvostepenu presudu pobija, zbog bitne povrede odredaba krivičnog postupka, povrede krivičnog zakona, pogrešno i nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja, odluke o kazni i troškovima krivičnog postupka, sa predlogom, da se pobijana presuda ukine i predmet vrati prvostepenom sudu na ponovno suđenje, ili da se preinači tako, da se optuženom izrekne blaža kazna;

-branilac optuženog BB, advokat AG, prvostepenu presudu pobija, zbog bitne povrede odredaba krivičnog postupka, povrede krivičnog zakona i pogrešno i nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja, sa predlogom, da se pobijana presuda ukine. U žalbi je zahtevao, da njega i optuženog, sud izvesti o sednici veća;

-branilac optuženih VV i GG, advokata AG, prvostepenu presudu pobija, zbog odluke o kazni, sa predlogom, da se optuženima izreknu blaže kazne. U žalbi je zahtevao, da njega i optužene, sud izvesti o sednici veća;

-optuženi BB, prvostepenu presudu pobija, zbog bitne povrede odredaba krivičnog postupka, nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja i odluke o kazni, sa predlogom, da mu se izrekne blaža kazna;

-optuženi VV, prvostepenu presudu pobija, zbog odluke o kazni, sa predlogom, da mu se izrekne blaža kazna.

Republički javni tužilac Srbije je u podnesku, pod Ktž.672/05 od 19.04.2005. godine, predložio, da se žalbe, odbiju, kao neosnovane.

Vrhovni sud je održao sednicu veća, u smislu člana 375. ZKP, u prisustvu optuženih BB, VV, GG i njihovih branilaca, a u odsutnosti Republičkog javnog tužioca Srbije, koji je o sednici veća uredno obavestjen, pa je nakon razmatranja spisa predmeta, pobijane presude, navoda i predloga u žalbama i predloga Republičkog javnog tužioca, našao:

Žalbe optuženih BB, VV, njihovih branilaca i branioca optuženog GG, osnovane, samo u pogledu odluke o kazni, a u preostalom delu, neosnovane, kao i u celini žalbe branilaca optuženog AA.

Ispitujući prvostepenu presudu, u smislu člana 380. stav 1. ZKP, Vrhovni sud nije našao, da je učinjena bitna povreda odredaba krivičnog postupka, niti povreda krivičnog zakona, na koje pazi po službenoj dužnosti.

Neosnovano se žalbama optuženog BB i njegovog branioca i branilaca optuženog AA, pobija prvostepena presuda, zbog bitne povrede odredaba krivičnog postupka. Branioci optuženog AA, u žalbama neosnovano navode da je učinjena bitna povreda odredaba krivičnog postupka iz člana 368. stav 1. tačka 11. ZKP i s tim u vezi, da je izreka prvostepene presude protivrečna sama sebi i razlozima, da su navedeni razlozi nejasni i u znatnoj meri protivrečni sami sebi i sadržini spisa i zapisnika i to u pogledu odlučnih činjenica za donošenje pravilne i zakonite odluke. U tom smislu, u žalbama navode da nema dokaza da je optuženi učestvovao u izvršenju krivičnog dela. Vrhovni sud nalazi, da su izreka i obrazloženje prvostepene presude jasna i neprotivrečna i da su u pobijanoj presudi navedeni jasni razlozi koji odgovaraju sadržini spisa. Naime, izreka i obrazloženje presude sadrže jasan opis krivičnog dela optuženog, a u obrazloženju je jasno i uverljivo obrazloženo, nakon svestrane ocene svih izvedenih dokaza, da je optuženi izvršio navedeno krivično delo. Pri tome je ovaj sud imao u vidu, pravilnu ocenu priznanja ostalih optuženih da su izvršili navedena krivična dela. Njihova priznanja potkrepljena su i ostalim izvedenim dokazima, tako da se u žalbi branioca optuženog AA, advokata AB, neosnovano navodi da se prvostepena presuda zasniva isključivo na priznanju ostalih optuženih u smislu člana 327. ZKP.

Optuženi BB i njegov branilac, u žalbama neosnovano navode da je prvostepeni sud pogrešno postupio kada je odbio predlog odbrane, da se izvrši neuropsihijatrijsko veštačenje optuženog. Vrhovni sud nalazi, da je prvostepeni sud pravilno postupio kada je odbio navedeni predlog odbrane optuženom, imajući u vidu ocenu prvostepenog suda, da uračunljivost optuženog nije bila dovedena u pitanje tokom postupka i da bi se izvođenjem tog dokaza nepotrebno odugovlačio postupak.

Žalbama branilaca optuženog AA, neosnovano se pobija prvostepena presuda, zbog pogrešno i nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja i s tim u vezi negira da je optuženi izvršio krivična dela zbog kojih je optužen. Vrhovni sud nalazi da je prvostepeni sud, nakon svestrane ocene svih izvedenih dokaza i priznanja ostalih optuženih, pravilno utvrdio da je optuženi AA, izvršio navedena krivična dela. U tom smislu, pravilno je prvostepeni sud (strana 20 stav jedan i dva pobijane presude), ocenio da je neprihvatljiv alibi optuženog i u vezi toga su dati jasni, uverljivi i neprotivrečni razlozi, da je neprihvatljiva odbrana optuženog da se u vreme izvršenja krivičnog dela iz člana 169. stav 1. u vezi člana 168. stav 2. i 1. KZ RS, nalazio na treningu. Stoga se po oceni Vrhovnog suda, u žalbama branilaca optuženog, neosnovano ponavlja odbrana data pred prvostepenim sudom, imajući pri tome u vidu, pored ostalog, da nema razloga da ostali optuženi terete optuženog AA. Nadalje, kako su priznanja ostalih optuženih, potkrepljena ostalim izvedenim dokazima, to se u navedenim žalbama neosnovano navodi da optuženi AA, nije izvršio navedeno krivično delo.

Neosnovano se u žalbama optuženog BB i njegovog branioca, pobija prvostepena presuda, zbog pogrešno i nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja i s tim u vezi, dovodi pitanje uračunljivost optuženog u vreme izvršenja krivičnog dela. Vrhovni sud nalazi, da je prvostepeni sud pravilno utvrdio, da je optuženi u vreme izvršenja krivičnog dela bio uračunljiv, imajući u vidu da tokom postupka, po oceni prvostepenog suda, uračunljivost optuženog nije bila dovedena u pitanje, te da je stoga, nepotrebno sprovesti neuropsihijatrijsko veštačenje optuženog.

Žalbama branilaca optuženog AA, advokata AV i branioca optuženog BB se neosnovano pobija prvostepena presuda, zbog povrede krivičnog zakona. Vrhovni sud nalazi, da je prvostepeni sud, nakon pravilno i potpuno utvrđenog činjeničnog stanja, pravilno primenio krivični zakon, kada je našao da se u radnjama optuženog AA, stiču sva bitna obeležja krivičnog dela iz člana 169. stav 1. u vezi člana 168. stav 2. u vezi stava 1. KZ RS i člana 33. stav 3. u vezi stava 2. i 1. ZOOM. Naime, i po oceni Vrhovnog suda, a s obzirom da je prvostepeni sud pravilno utvrdio, da je optuženi AA učestvovao u izvršenju krivičnog dela i da je neprihvatljiv njegov alibi, to je na utvrđeno činjenično stanje, pravilno primenjen krivični zakon, kada je optuženi oglašen krivim, za navedena krivična dela i osuđen. Nadalje, i u odnosu na optuženog BB su pravilno primenjene odredbe krivičnog zakona, imajući u vidu pravilnost utvrđenog činjeničnog stanja i da se nije pojavila sumnja u njegovu uračunljivost. Stoga se i po oceni ovog suda, u njegovim radnjama stiču sva bitna obeležja krivičnih dela, zbog kojih je prvostepenom presudom oglašen krivim i osuđen.

Osnovano se žalbama optuženog VV, BB i njihovog branioca i branioca optuženog GG, pobija prvostepena presuda, zbog odluke o kazni. Vrhovni sud nalazi, da prvostepeni sud u odnosu na ove optužene, nije u dovoljnoj meri cenio utvrđene olakšavajuće okolnosti, a pogotovo činjenicu, da su optuženi priznali izvršenje krivičnih dela i na taj način u znatnoj meri doprineli pravilnom utvrđivanju činjeničnog stanja. I pored činjenice da je optuženi BB, više puta osuđivan, Vrhovni sud nalazi, da je optuženom valjalo ceniti kao osobito olakšavajuću okolnost pored okolnosti utvrđenih u prvostepenoj presudi i njegovo zdravstveno stanje, kako se to u žalbama navodi. Stoga je u odnosu na tog optuženog i optužene VV i GG, valjalo kazne, primenom člana 42. i 43. OKZ, ublažiti ispod zakonskog minimuma propisanih za navedena krivična dela, kako je to navedeno u izreci ove presude. Pri tome, ovaj sud ima u vidu stepen kriminalne delatnosti i udeo svakog od optuženih, u izvršenju navedenih krivičnih dela, da optuženi VV, nije osuđivan i porodične prilike optuženih.

Neosnovano se žalbama branilaca optuženog AA, pobija prvostepena presuda, zbog odluke o kazni. U odnosu na tog optuženog, po oceni Vrhovnog suda, prvostepeni sud je pravilno i u dovoljnoj meri cenio sve okolnosti od uticaja na vrstu i visinu kazne. Pri tome je ovaj sud imao u vidu, udeo optuženog u izvršenje krivičnih dela, kao i utvrđene otežavajuće okolnosti, da je optuženi policajac i da bi u tom svojstvu trebalo da štiti bezbednost građana, a ne obrnuto. Stoga, Vrhovni sud nalazi, da ovakve izrečene kazne, odgovaraju stepenu društvene opasnosti izvršenih krivičnih dela i optuženih kao izvršilaca, te da će se njima postići svrha kažnjavanja, propisana u članu 33. OKZ.

Žalbom branioca optuženog AA, advokata AV se neosnovano pobija prvostepena presuda, zbog odluke o troškovima krivičnog postupka. Vrhovni sud nalazi, da je prvostepeni sud pravilno postupio kada je sve optužene, na osnovu člana 196. ZKP, obavezao na solidarno plaćanje troškova krivičnog postupka u iznosu, od 39.000,00 dinara, imajući pri tome u vidu, imovinske prilike optuženih.

Iz iznetih razloga, a na osnovu člana 388. i člana 391. ZKP, Vrhovni sud je, odlučio, kao u izreci presude.

Zapisničar, Predsednik veća

sudija,

Zoran Popović, s.r. Dragomir Milojević, s.r.

Za tačnost otpravka

an